

הארץ פולפר

תולדות עיונים הערות

התהומות כתובות מכתבים

בעניין רבייה"ק מרסלב ז"ע

מכתבי מזהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי י"ז בייאורים וציווים, הערות וחראות

פרשת מסע

שנת תשע"ד

וכמה פעמים להרבות בהתבוננות בכל יום ויום, והינו לפרש שיחתו לפני השם יתברך בלשון לע"ז, לבקש מלפניו יתברך שקרבו לעובדו וחזרו לשוב בתשובה שלמה לפני תברך, והוחזר לעשות מהותורא תפלוות. דהיינו כל הדברים הקושישים שנגילה בכל תורה ותורתו, לעשות מה תפלה, לבקש ולהתחנן מהשם יתברך שיכחה לאככל את, כפי סדר יודוש תורה שגילתה, כפי בני הנורא שבנה בכל תורה תורה ונגילה ברכשו הגלואת והרשות שהוא בימים האלו שרצו לבבל אונתו מאה, ואך על מוגדל המהלויקת והרשות שהוא לעולם, וכוכינו לדבר הרבה נפלאות יודושי פי כן חסדו גבר עליינו ואמתה ה לעולם, וגם שמחנו ורՃנו הרבה בעזרות השם יתברך מאתה המשער שניים [נזשה לעיל סי' קב"ו גבר עליינו ובישועתו הנפלה יתברך הייטי בשמחה בימים האלו יותר משער שניים].

ותראה לדבר הרבה עם מוסר כתוב זה ר' נחמן נ"י [הרחה ר' נחמן דור בטולשין, מגולי תלמידי מורהנית ומשמש הנאהן]. אפשר יספור לך מעט כפי תפיסת דעתינו, את כל החסדים והנפלאות שעשה השם יתברך עמו בימים האלו, אך בכל פעם נדמה שעכשו אי אפשר לשמותו, ולא לדבר שום דבר כבוד כלל, בפרט מוגדל המהלויקת והרשות שהוא בימים האלו שרצו לבבל אונתו מאה, ואך על פי כן חסדו גבר עליינו ואמתה ה לעולם, וכוכינו לדבר הרבה נפלאות יודושי תורה מהchein נפשות לנצח. וגם שמחנו ורՃנו הרבה בעזרות השם יתברך יותר משער שניים [נזשה לעיל סי' קב"ו גבר עליינו ובישועתו הנפלה יתברך הייטי בשמחה בימים האלו יותר משער שניים].

וחודות ה' היא מעוזינו עד אשר היום עשה ה' נפלאות עמו, שוכתיי מחדר להעתיק תפלה חדשה כאשר תראה בעיניך נוכנונה כי התפלות היו מסודרים אצל מוהרגיות בלשון היחיד, שכותב התפלות לעצמו ולא למגן להדרפס, ואחר כסידורה להרפיסה, סידורה מהרש והעתיקו בלשון ריבים], כי אני שולחה אליך על ידי מוסר כתוב זה, ריאו עיניך בקומתם, ואך גם התפלה נבנה יותר בחינת אשチ חל עטרת בעלה, בחינת ראשית ריאת ה', דהיינו התפלה שהיא בחינת אשチ ריאת ה' דהיינו שמה מתפלל על היהא, היא ראשית חכמה, כי היא ממש מההכמה שהיא תורה, כי תפלה כאות היא עיר קיומם התורה, כי עיר התורה שואה עיר שלימות התורה, כי לא המדרש הוא העיר אלא העמשה, וזה בחינתו ליראנו יתברך היא תהלה. הימנו והתפלה שהיא בחינת חיל כשהוא בתביל ריאת והגבוה ממנו, כי עיר הכוונה בלימוד התורה הוא לא קיים את התורה, כי לא המדרש הוא העיר אלא התורה והגבוה ממנו, וזה שכונתו בתפלתו שמקש ליראה את ה' ולקיים את התורה. נמצא שה תורה והתפלה שניהם שווים המשעשעה. והוא שוכנותו בתפלתו שמקש ליראה את ה' ולקיים את התורה. נמצאו שה תורה והתפלה שניהם שווים בקומתם, ואך גם התפלה נבנה יותר בחינת אשチ חל עטרת בעלה, בחינת ראשית ריאת ה', דהיינו התפלה שהיא בחינת אשチ ריאת ה' דהיינו שמה מתפלל על היהא, היא ראשית חכמה, כי היא ממש מההכמה שהיא תורה, כי תפלה כאות היא עיר קיומם והעיר בכוכו ובספר המעשיות שעברו בעתים תפלה זאת, כי לא המדרש הוא העיר וכוכו, עי"ש בארכות] ולספר המעשיות עין גדי נ"ז, כאשר תשמע קצת ממוסר לעיל מכתב קמ"ז שבאותו השנה בנאו סוכה חרשה למורהנית ז"ל, כאשר כתוב קצת ממוסר כתוב זה נפלאות על עניין סוכה חדשה, שיצרכה הסוכה להיות חדשה כי סוכה ישנה יש פולסליין סוכנה ט], וזה בחינת תפלה חדשה [עין ליקום ח"א מ"ה שבאותו סוכה הוא בחינת כ"ח התפלה כ"ח אתון דעוכרדא דבראשית עי"ש. ולכוארה הכוונה כאן להמבואר בליקוטי הלכות היל' ר' ח' ה' את טו וזה בחינת סוכה, צא מידית קבע ושבד בידית ארע, בחינת אל תעש תפלה קבוע אלא רחמים ותחנונים, ואמרנו רבוינו יתברך ז' וזה שיוציא לחדרה בה דבר, וזה כוכן דיקא בשיעושין מטורות תפלוות, שאו כוכן בודאי לחדר דבר בתפלתו בכל פעם, אבל בלי זה בתפלות הפšíות על ארכי הגוף בודאי קשה לחדר דבר בכל פעם בתפלתו עי"ש בדריכות, וזה כוכן השפעות הנפש בסוף הספר שמעתיק כל הדורש הניל מליקוטו הלוות וזה לעלים לתורה המכבר בגודל מעלת העושה מטורות תפלוות, שהוא שיכיה להחלכה הניל', אבל הכל נתחדש בשנה זאת דיקא שוכתיי לסוכה חדשה, ברוך השם אשר זיכה אתכם להיות לכם חלק בזו, והעיקר הוא חלק העולה על כולם.

ועתה תקבל ברכת מול טוב. יהיו רצון שתיהה בתקה הנдолות לך למלול טוב ולברכה לשנון ולשםהה [ר' יצחק חיל כמה בנות], ותהייה אשה יירת ה' שיצאו ממנה דורות טובים וכשרים, שיגדלו שמוייתך, ורבכו תורה ותפלה בישראל. ויתפשט הדרך הקדוש החדש לעשויות מהותורא תפלוות, שעילידי זה יתפרק כל ישראל אליו יתברך, וחוץ מזה הכל הבל, כמו שכתב משה לא תירא חן והבל היופי, אשה יירת ה' היא תהלה, שהוא נאמר על התפלה יתפרק כל הדורש הניל מליקוטו הלוות וזה לעלים לתורה המכבר בגודל כידוע, והעיקר בשיעושין מה תורה תפלה [פסק זה קאי על תפלה והודאה לה' כמכובא בליקוטם בכם עין ח' סי' י"ד אורת, סי' ל' אוית, סי' מ"ט אוית]. ועין ליקום ח' סי' כ"ה, ובಹקרות ליקוט תפלוות. ועין ליקום היל' ראש חדרה ה"ה אותן א' מההגהה הכללית שהוחריר בזיל כל אחד ואחד כמה

יותר מזה אין פנאי להאריך. וגם האגרת הזאת היא מנפלאותיו וחסדיו ית'.
והשם יתברך יחזק לבנק, וישמה נשף, ותוכה לילך בדרכיו ה' באמת, ורגליך יתחזקו, ותהייה בכלל וקיי ה' יהלפו כה וכוכו, ילכו ולא יעפו ישעה מ' לאו
ירוץ לעבודת ה' ולא יגעו.

דברי אביך המזכה לישועה בכל עת

נתן מרסלב

ושלום לכל אנ"ש באהבה רבה לכל אחד ואחד.
גם להם נאמרו כל הדברים האלה. וראוי להראות להם האגרת הזאת עם התפלה החדש. השם יתברך יעוזנו להזמין עוד תפלוות חדשות בכללות, וכל אחד בעצמו [פי' שכל אחד להרשות תפלוות, ובפרט בעת שיראו את התפלוות בליקוטי תפלוות לימדו דעת אך להרשות תפלה בפרטית, מכובא בהקרמת ליקוטי תפלוות]. עד ישוף וירא ה' משמיים, ויזכינו לשוב אליו יתברך באמת לנצח.

המשך בדף 4

רב המאו הגרול בנס"ק מופת הרו
נдол מרכן שעו נודע בעשרות מיל'ה
חומר נ"י
נכד ללבינו הק' בעש"ט לה'ה
(הסכמת המגיד מקאנז' צ'לה'ה על

מאמר פ"ז:

מאמר: ר' אש ב' נבי ל' שרא"ל

ליקוטי אמרים, תורה וشيخות קדושות ממזרן אור ישראל וקדשו
רבינו ישראַל בעל שם טוב צוקלה"ה
הנזכרים בספר רבייה"ק, ותלמידו מודרגן"ת, ומשאר ספרי ברסלב

מורה"ר נחמן נ"י, מגע
הקודש נ cedar הבעל שם
טוב ז"ל וכותבו יונ עלינו
(הי' מורה"ר סי' ק"ג)

האט גיזאנט דאמ ער איז געקומען אויפֿ דער וועטלט אום
רייסען דעם בייזען למדן. ואמר אלוי, אלא תלמוד חומש,
משניות, עין יעקב, שלחן ערוך, מדרש, וכדומה כל הדברים
הקטנים.

בי הר' נחמן נתקרב לモהרנ"ת בן עשרים שנה, ולא היה
או בן תורה, ואם היה לומד גمراה היה נשאר בלמדן
ולא בצדיק, על כן הבין מוהרנ"ת כי אי אפשר שילמוד
גמרה גם כן, על כן הרגיל אותו בדברים קטנים, ומזה
נעשה גדול וכו'.

ופעם אחת אמר מוהרנ"ת אני גם כן רצוני להתפלל
כוויתקין אבל לא בכיוון למדן, כי חמי היה רגיל
להתפלל וויתקין, והיה מזכיר בתפללה כדי לפגוע הנץ.
(אבניה ברול בערך מוהרנ"ת אות מ"א)

צ"ג.

חזקנו ויאמץ לבכם

פעם אחת אמר מוהרנ"ת ז"ל א צדיק או ער שטארבט א
צדיק דאם איז דבר פלא. פעם אחת אמר א וויי א
ווײַיסע באָרֶד אָז נאָך אַברְסְּלָבֵר חַמִּיד.

ופעם אחת בא מוהרנ"ת ז"ל למשנה של עקיבא בן
מהללא אומר הפטכל וכו' ונתלהב מאד מאד, ואמר
בזה"ל: פאר וואס איז רבנן שמעון בן יוחאי גיווען שמעון בן
יוחאי וויל ער האט דאס גינוייסט, פאר וואס איז גיווען ער
האר"י הק' דער האר"י הק', וויל ער האט גינוייסט, פאר
וואס איז גיווען ער בעל שם טוב הק' ער בעל שם טוב
הה, וויל ער האט גינוייסט, פאר וואס איז גיווען ער
הייליגער רבבי ער הייליגער רבבי וויל ער האט גינוייסט,
פאר וואס בין איך איזיך איך, וויל איך וויים.

(אבניה ברול בערך מוהרנ"ת אות מ"ה)

ומאו תחילה לנוסע אל הצדיקים ההולכים בדרך הבעל
שם טוב, להר' מרדכי מקרעמעניין, ולהר' צ'צ
מבארדייטשוב ושאר צדיקים, והיה למוהרנ"ת יסורים גדולים
מחמת מניעות אבי וחותנו ואשתו, ואעפ"כ אם היה
מרגניש שיש לו טובה גדולה בעבודת ה', לא היה מסתכל
עליהם כלל, אך כיוון שלא היה לו עדין טובה שלימה כי
אם מעט, על כן לא היה חזק כלל בז'ז.

(אבניה ברול בהתחלה אות ב')

צ'.

זיווג ראשון

פעם אחת אמר הבעל שם טוב ז"ל, אם היה לי זוגתי
הראשונה הייתה עליה למרום, במאצע היום בשוק
מעזובוז לעיני כל, ולא כמו אליו שעלה במדבר.

(אבניה ברול אות נ"ח)

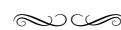

צ"א.

צדיק גוזר והקב"ה מקיים

אמר, באופן אחד היה מחילוקת הבעל שם טוב גדוֹל
משלנו, אך הם היו מותרים במופתים, אבל אנו
אסורים במופתים.

(אבניה ברול בערך מוהרנ"ת אות ל"ד)

צ"ב.

פעם אחת נסע הר' נחמן מטולטשין עם מוהרנ"ת זצוק"ל
בדרכו, והוכיחו אותו על שאינו לומד, וכשבאו
לאכטניא לפקה הר' נחמן גمراה והתחילה ללמד, אמר לו
מוהרנ"ת: דאס הייסט בייזער למדן, ער בעל שם טוב

מהסתמת הגה"ק רבוי מאיר בראץ צלה"ה על הליקו"ם:

רב היליגער זטראט בדורות ובחדידות המפורטים מהר' נחמן נ"י הגדול בשם טוב גודלי הקודש ורע קודש מוחצבותו נ cedar לה'ה הרב המפורטים בתורה ובחדידות יידי
רב ז"ל בעשר דורות בוצינא קידישא הו"ב קדוש יאמיר לו, כל ר' לא אנט לה'ה מורה"ב עבש"ט ז"ק, והרב מוהר"ז נחמן הולך בעקבות אבתו הק'...

מהסתמת הגה"ק רבוי מאיר זטראט צלה"ה על הליקו"ם:

ירושה הוא לו מאבותיו, אבות מלכ"ל דאיכא תולדות, שכן יונק מנידויו הקודש, חוטר מגוע האלקי המפורטים בעבש"ט זלה"ה איש חמודות וורען לברכה ורע קודש
שם ומעשיהם עזרה מעדות...

מאמר מישיב נפש ◆

קב"ט

שאלות על חסידות ברפלך ומקורות מפפרי קודש

מאת אחד הרבנים שליט"א

סימן ט"ז: קנאות סופרים תרבה חכמה

שואל: מדוע יקשה בעני מה זאת שמוהר"ן משבח א"ע בספריו, בשבחים גדולים.

ועוד כתוב (גוצר חסד אבות פ"ז מ"ב) צדיק אחד היה רבניו משה מפשעורהסק הראשון, שמיימו לא נשמע ממנו שום קטענות והרכנות הראש, אלא תמיד היה משבח עצמו, ומספר גדלות נפשו ומדריגות הרמות שלו, והאריך הוא גדול בשמות ובארץ, והאריך כל העולם כולו כדי הוא לו, ובכל רגע היה מספר רוחה"ק, צופה בבירור על כל ההוה, והיה נראה ממנו נפלאות ונוראות, והוא תמיד משבח ומספר גדלות עצמו. וכ"ז שנפשו היה נמהכה כשב קטן ולבכו נשבר מאד, אין ממש, כתולע קטן הרוחש על הארץ מגדולה א"ס, ולכן בהכרת היה שיגביה א"ע להרחיב דעתו, להשفع אור וחיות ושפע על כל העולם שלא יתרbullet מכל וכל, ונשנתו היה מפלא עליון הפלא ופלא.

וממשיך שם וזה שאמרו הריני כבן עזאי, הריני כרבינו עקיבא. וזהו מגודל אהבה עצמה לך נפשי, ובראו נשמות גרים, ובධיא דעתן, ודעת קולם היה במ שיצא מאין ליש לברווא עולם. וכן הצדיקים בגודל אורם, לעיתים לטוב העולם יוצאים מאין ליש לחדרם עולם שלהם בטוב. ובכלבד שהיה צדיק גמור מזוכך, ולא תחתפש חיללה וחיללה לידמות להם כל עוד שאינך במדרגה הזאת ע"כ.

וזהו הלשון שכותב על עצמו (אוצר החיים בחוקותי רצ"ג), באמת גילה לנו ממן אלקינו הבעש"ט כמה הכותות רמות וקדושים נפלאות מפלאי דעים, אשר עין ראתה כל אלה בדרכיו עבודה התミמה וביחודים נפלאים, ובלימוד תורה ביחודים נפלאים, ולעשות כל המעשים ביהودים נפלאים, והיאך להשיג כל המרות טובות עונה ויראת חטא וקדושה וטהרה, ולהיות שפלו ונבזה לפני הפחות שבישראל, אשר ע"י חכמתו بكل יכול להשיגם, ותל"ע"י שימוש צדיקים אמיתיים, זכתי להרבה עניינים מחכמתו הרמה.

וכותב בנו מהרא"צ (תהלים עם פ"י בן ביתי מזמור צ"ב) צדיק כתמר יפה הארץ לבנון ישגה, אמרוז'ל כי ארזו מרמו לגדלות, ורצ"ל באיזה אופן יכול הצדק להיות בעוה"ז בארץ, כשהמשיג עד לבן עליון, ומלבן עונות ישראל, וזה הצדק יכול להיות הארץ ע"כ, והבן כי מי הוא שחגור מתניו כ"כ כמו רבניו להלבין עונות כל ישראל, והבטיח שיוציא את כולם לשאול תחתית, אם יבואו אליו.

והההארש"א (סוף סוטה) על דברי ר"י ור"ג שם כתוב, כי כוונתו לא הייתה בשbill גאה, רק כדי לומר האמת, שלא היה הכריתא נשנה בטעות, והעץ יוסף (בכורות נ"ח) על דברי בן עזאי כתוב, וכל כוונתו לא היה לרמזו לכבודו כלל, אלא להלhibב האנשים שהיו דבקים בחשך התורה, ושוקדים על דלותה תמיד כל מה אפשר, כי הוא להיות שוקד יום ולילה, זהה להיות גדול בתורה.

ובליקוטים יקרים מהगאון הגדול (אות קנ"ה) כתוב וז"ל כשאדם מבזה א"ע, ונחלט בלבו שאין תפלו ולימודו חשוב לכלום, ואינו נחسب בעיניו לעבודתו שהוא עובד, אדם כזה נופל מדריגתו למדריגתו פחותה וגרועה, ובשביל זה הולך אח"כ כמו בלי דעת וחסר שלל בעבודתו ית' וכו', ובשביל זה כמה חסידים וצדיקים לעיתים מתפארים בעצמם, הוא מטעם זה, כשרואים א"ע שאין להם ה תלhubot כ"כ בעבודת הש"ת, ונפלו מדריגתם, מתפארים בעצם בני אדם, ומהמת זה באה להבת ה' ויראת ה' יותר גדולה, וזה ג"כ הטעם במה ששבחו התלמידים לרשב"י ע"ה בפניו, כדי שייהיה לו התפארות גדולה, ויבוא בשbill זה לאהבה ויראה יותר גדולה, כי בודאי רשב"י היה מוכחה להשfil עצמו במדריגות התהותונים להעלות ניצוצות מכלום וכו', ונתנו לו התלמידים התפארות, שע"ז יבא להתפארות הש"ת באהבה ויראה ע"כ.

ודוגמת זה כתוב בלקו"מ (ח"א סי' קכ"ו) בכל מקום שבו שבחו החבריא את רשב"י על שגילה להם סוד נפלא, נמצא שא"כ אמר להם עוד חידושי תורה.

ובבעבודת ישראל (פרשת וישלח) כתוב לעיתים צריך הצדק להתחזק ולעמוד על עמדות, לעורר רחמי המלכים והשרים יר"ה לבטל גזירות רעות מעל אחינו בני ישראל, ולסתום פי המקריגים, וכמ"ש רשב"י בספר הזוהר בר יוחאי בעלמא, וכן ששםענו בדרך זה ממורנו החסיד הצדיק מוריינו אלימלך זצ"ל. ולא שהתנסאו רוחם בזוה באמת, רק היו מרווחים ומנסאים א"ע, להמתיק הדינים, ולעמוד כתריס נגדם ע"כ.

הנה עתה אחר החזות שלח' ה' בדעתך לכתוב לך, אמרתי לא אתעצל ואכתחזך לך תיכף. ובאמת אני יודע מה אתה רוצה לך, כי צר לי עלייך בן אהותי אשר גודלני, וכונתני היה לנו לך אונר לגודלה נצחית לוכוך לחיה עה, אשר אך זה היה כל מגמתה, מן היום אשר באת בצל קורתה. ועתה איך נתרחקת ממי נילך לך, ואתה מדחה עצמן מיום אל יום, וכי יודעת מה יולד יום.

והנה זה סמור בשבעו ואת שלחתי לבני שיח' ג' תפלות חדש [נוחר לעיל מכתב קניי-קנין]. פכח עיניך ולבר והבט בהם בעין האמת ובתמיות, ותוכל להבין אמתת דרכינו. ואיך יעלה על הדעת שאצטרך לחזק אותך באמונה בעניין עסיקינו הקדוש והנורא והנסגב מאה, כאשר שמעתי מפרק בעצמך, שעיקר המניעה שלא נסעת על ראש השנה הוא מחמת חסרונו אמונה. היומן כי יסופר שאחרי כל הדברים ששמעת מפי, ואחרי כל מה שראית בספריו הקדושים, ואחרי שכבר נתעוררת בעצמך כמה פעמים בכמה נקודות טובות בעוריך, עדין תהיה פוסח על שני הספרים ח'גו.

עתה בני ותלמידי, יישב דעתך היבט היבט, כי לא דבר ריק הוא ממה, כי הוא חייך. ואני הפני מסכים להאריך ודי בהערה זאת. וזרו עצמן לבא על שבת קודש בוריזות, אולי אולי נוכל לדבר מנוקודה שלבב באופן שאוכל לעורך מחדש שתיהה בוודאי יהה לך לטובה אמיתית ונצחית כל רגע ורגע שתיהה פה, וכל דבר ודבר שתשמעו מאתנו [הינו אם יתעורר מהרש מדרבי מורהנית לבעותה ה' והבוואי טוב וראו, אך אם לא יתעורר כראוי, אבל והבעמו מה שיכה לשבות אצל מורהנית ולשם טוב וממנו דברי אליהם חימם, כל רגע ורגע שתיהה שם, וכל דבר ודבר שישמע, וזה הוא שום אמתית נצחית וודרך], כי ה' אתנו, ולעוור ללבבות בני ישואל להדריכם בדרך אשר דרכו בו אבותינו מועלם, כל עסק זה אין נמצא בעולם עתה כי אם אצלינו בעורת השם יתברך אשר הירוש לנו אדמור' הנורא והנסגב זצוק'ל [כעוזי עיין חיים (ס' רנ'ח) שרבויל אמר הירוש זלוי לאין שיוכן להנaging את בני הנערומים ממוני, עבשו אין יווע בידור שאנני מנהיג הדור היהודי בעולם, אויך בין אין מנהיג, ואין מנהיג כמווני עכליה].

ועין בספר פרפראות לחכמה על ליקרים (ח'א סי' ס'א) שאנ'ש הבינו בכוונת רביול להספיק את מורהנית זיל בעניין הררי מטה לקרב בני לחשיות ולהודיעם כי מלא כל הארץ כבודו, וכותב שם שלוחנים תלמידיו רביול שכיבלו מרבייל בעצם, הנה קשה להם לקבל עליהם את מורהנית למדרגה ולודעה נאםן, אמן לבני הנערומים אחידם אליהם בוודאי היה מורהנית לודעה נאם ומנציג אמתי עיש'. וכן רוב רובם של תלמידי רביול נתקרכו בנהלים למורהנית, ואכמ'ל]. ואם האמת מושך ארצה עתה, ואסור לגלות דבריהם כאלה למי שלבו חלק מזה, שלא יחולוק יותר ח'גו. אף על פי כן האמת הוא כן, כי האמת הוא אחד ושפט אמת תיכון לעד, ושיטם לכך היבט לדברי, ויישב דעתך היבט היבט, ואני את נשפי הצלתי לעורך עתה, ואתה הטוב בעיניך עשה [ואכן מורהנית זל המשיך אותו אליו על שבת קודש. אף שימושו לאורה שלא ידע ר' יצחק אייזיק עירוני מורהנית, עכ'ז בא להסתמך בצל מורהנית זל כמושג בכתב קס' ד' אייזיק בןachi היה פה על שבת קודש, ומאת ה' היה שהכני בלילה הקודם מכתב אליו].

סימן קג"ח

ברוך השם, יום ד' נח תקצ"ה לפ"ק, ברסלב

אהובי בני חביבי, מכتبך קבלתי עתה עם הקולמוס [עוזי לפקמן מכתב קג'ט וקג'ג אודוט הקולמוס שפה נוצר לmorphnet]. וזמן מנהה הגיע, ויקבל מוסגר פה עוד ב' תפנות, ובודאי יהיו נפשך, כי כולם מוכרים לך, ומודברים מענני, להנצל מחולי הקדחת רחל'ל, ולבליל לאכול הרבה, ולזכות לדעת שלם [ליקיטי תפנות חא תפלה קנייא], וכן התפלה הבה' להרבות בצדקה, ולזכות לעניינים הגונים כדי שתתקן על ידי זה נשיצה על ידי זה לתיקון הברית, והוא לצורה בלוקיטי תפנות ח'א תפלה קנייב], וכל זאת מוכrho לך.

VIDUTI כי מחשבותיך משתוקקים לת考נים אלה, השם יתברך יזכה לזכות להם מהרה. וראה והבט עד כמה גדול כה הרצון, כי כל התפלות שנתחדשו עתה כולם מאת ה' יצאו בדריכי נפלאות טוביים והיכספין טובים שלכם, עוד נעשה ונתחדשו כי אם על ידי הרצונות טובים והיכספין טובים שלכם, עוז יש תקופה שנזכה כולנו לפועל כל מה שאנו מבקש בתפלתינו, כי גדול ה' וכו' ולגדולתו אין חקר. והיום פנה מאי ואיפשר להאריך כל, השם יתברך יזכני להתפלל מנהה בכונה בכח תפנות אלו.

דברי אביך המזכה לראותך בחיי ושלום ושמחתה.

נתן מברך'

סימן קג"ט

אור ליום ר' ערב שבת קודש נח, תקצ"ה לפ"ק, ברסלב

אהובי בן אהותי, חביבי וידידי, הרבני מואי יצחק אייזיק נ'י' [נטלמייד מורהנית ובן אהות, וגנרגל בבית מורהנית]

מודעה משמחת ובקשה

ב להיות שישידרנו כל תלמיד רביול על סדר הא"ב בסדר יפה אף נעים, וכן יש תחת ידיינו מסודר כל תלמידי מורהנית ז'ל על דרך זה, וכן צינו בעוזהנית'ת לסדר הספה'ק "עלים לתרופה - מכתבי מורהנית'ת", עם העורות ובבירורים על כל מכתב ומכתב, בתוספת מכתבים מכת'י, עד שפניהם חדשות בא לאכן.

ולכן הני פונים בקשה Mata אונ'ש היקרים, מי' שרצו להזقت ליתן יד ועזר להדפסת הספרים הקדושים הללו יפנה אלינו, וחוכות הרבים תלוי בו.

שיעור אופי אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן!

לימוד ספר'ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום מען קען הערן אופי איזוריות ברסלב' יעדן טאג א עמוד בספר'ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט אופי אידיש מיט אל לאהארן הסבר, לoit דיא מופרשים און לoit ווי איז מובואר אין ליקוטי הלוות זוקן ואמצז אוחוי למזר סטרוי 'בכל יומ', וליין ולוחש בהם למיצא בהם בכל פעם עיטה להוציא נפשיכם (על מכתב שיין)